

สาธุ..สั้น ๆ แต่ได้บุญ

นำเสนอเมื่อ : 29 พ.ย. 2552

สาธุ..สั้น ๆ แต่ได้บุญ

ความเป็นมาของคำว่า "สาธุ" นั้นมีประวัติความเป็นมา ดังมีเรื่องย่อว่า ... ชายคนหนึ่งอยู่ในเมืองสาวัตถี แคว้นโกศล ได้ฟังพระแสดงธรรมเทศนาแล้วเห็นโทษในการครองเรือน มีความปรารถนาจะขอบวช เพื่อแสวงหาความสงบในสมณธรรม จึงลาจากภรรยาไปบวช ได้ตั้งใจพากเพียรในสมณธรรมตามที่ปรารถนาไว้ตลอดมา

ต่อมาพระเจ้าปเสนทิโกศล ได้ทรงพบหญิงผู้เป็นภรรยาของชายคนนั้น และเมื่อทรงได้ทราบเหตุความเป็นมาทั้งหมด จึงเกิดุสมเพชในนางผู้เป็นภรรยา รับสั่งให้นำหญิงนั้นมาเลี้ยงไว้ในพระราชวัง ตั้งเป็นท้าวนางกำนัล

อยู่มาวันหนึ่ง ราชบุรุษนำดอกนิลบลบัวเขียวมาถวายพระเจ้าปเสนทิโกศล กำมือหนึ่ง พระองค์จึงประทานแกท้าวนางคนละดอก ฝ่ายสตรีที่เป็นภรรยาของชายที่ไปบวชนั้น เมื่อไปรับพระราชทานก็ยิ้มแสดงความยินดีดูนางอื่น ๆ แต่พอดมกลืนนิลบลแล้ว นางกลืนน้ำตาไว้ไม่อยู่ จึงร้องไห้ พระเจ้าปเสนทิโกศลสงสัยพระทัย จึงตรัสถามว่า เหตุใดนางจึงยิ้ม แล้วร้องไห้ นางจึงกราบทูลว่า ที่นางยิ้มเพราะดีใจที่ทรงพระกรุณาพระราชทานดอกบัวให้ แต่พอดมดอกบัวแล้วหอมเหมือนกลิ่นปากสามีที่ไปบวช นางคิดถึงความหลัง จึงร้องไห้

พระเจ้าปเสนทิโกศล ต้องการพิสูจน์ว่าจางอนาง จึงโปรดให้ประดับวังด้วยของหอมทั้งปวง เว้นแต่บัวนิลบล แล้วอาราธนาสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า และเหล่าภิกษุสงฆ์ ให้มาฉันภัตตาหารในพระราชฐาน แล้วมีพระราชดำรัสถามหญิงนั้นว่า พระมหาเถระองค์ไหนที่นางอ้างว่าเป็นสามี หญิงนั้นก็ชี้ไปที่พระมหาเถระ เมื่อเสร็จภัตตาหารแล้วพระเจ้าปเสนทิโกศล อาราธนาให้พระพุทธรูปและภิกษุองค์อื่น ๆ กลับวัดไปก่อน เว้นพระมหาเถระ ขอให้อยู่เพื่อกล่าวอนุโมทนา

เมื่อสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จกับไปแล้วพระมหาเถระองค์จึงกล่าวอนุโมทนาด้วยน้ำเสียงอันไพเราะ และมีกลิ่นหอมพุ่งออกจากปากพระเถระรูปนั้นอย่างน่าอัศจรรย์ กลบเสียซึ่งกลิ่นการบวช และพิมเสน ผสมกฤษณา หอมยิ่งกว่าดอกบัวนิลบล ปรากฏการณ์นี้ปรากฏแก่ชนทั้งทั้งหลายในพระราชวัง สวหนองคัมภากษัตริย์ เมื่อเห็นจริงดังหญิงนั้นกราบทูลก็ทรงโสมนัสนอมนัมสการ ฝ่ายพระมหาเถระเสร็จสิ้นการอนุโมทนาแล้ว ก็กลับไปสู่วิหาร

ครั้นพอรุ่งเช้า พระเจ้าปเสนทิโกศล จึงเสด็จไปสู่พระวิหาร ถวายนมัสการพระผู้มีพระภาคเจ้า แล้วกราบทูลถามว่า

"เหตุใดปากของพระมหาเถระจึงหอมนักหนา ท่านได้สร้างกุศลใดมา"

สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงตรัส บุปพกรรมของภิกษุเห็นว่า

"เพราะบุพชาติปางก่อน ภิกษุรูปนี้ได้ฟังพระสัมพุทธมโไพเราะจับใจ เต็มต้นด้วยปิตินุติ
จึงออกวาจาว่า "สาธุ" เท่านั้น อาฬสงสแห่งการฟังพระสัมพุทธมโไพผล จึงได้มีกลิ่นปากหอมดังนี้"

สาธุ ...

ที่มา.. www.komchadluek.net/2008/11/2...news_id=232040